

De Stichting Amateurfilm verzorgt maandelijks (m.u.v. juni t/m augustus) een voorstelling in Filmtheater Hilversum en organiseert jaarlijks de Dag van de Amateurfilm

Correspondentie adres

Braamstraat 2
3581 TL Utrecht

Web adressen

www.stichtingamateurfilm.nl
www.dagvandeamateurfilm.nl
www.amateurfilmer.nl
www.inter.nl.net/users/ernemann

Nieuwsbrief verschijnt vier maal per jaar en wordt automatisch toegezonden aan donateurs
Minimum bijdrage 15,- euro per jaar.
giro: 4280168 t.n.v. Stichting Amateurfilm,
Blaricum

Adres redactie

info@stichtingamateurfilm.nl
of zie correspondentie adres

Eindredactie en coördinatie

Carlita Vis

Bijdragen:

Lied Deurvorst
Maarten Groen
Henk Verheul

Foto's

Maarten Groen
Frank van der Most
Filmarchief Smalfilmmuseum

Opmaak

Bert Aarts

Coverontwerp en logo

Fabricasse

Druk

Printservice De Toekomst

Foto omslag

Volle zaal op Dag van de Amateurfilm

www.stichtingamateurfilm.nl

Berichten

8mm film van de Beatles

Een zeldzame amateurfilm van de Beatles, terugkerend van hun eerste Amerikaanse Tour, is na 40 jaar opgedoken. Het al lang verloren gewaande filmmateriaal van het beroemde viertal die uit het vliegtuig stappen, lag onder een dikke laag stof op de zolder van eigenaar David Poole die op de luchthaven werkte. Hij dacht pas weer aan de vier minuten lange film toen hij een artikel over pop memorabilia las. Mr. Poole, woonachtig in Ilminster, heeft inmiddels te horen gekregen dat het filmmateriaal van de Beatles veel geld waard is.

De 8 mm film toont duizenden fans die zich op het dak van Terminal 2 van Heathrow Airport hebben verzameld zwaaiend met spandoeken. De Beatles lopen vervolgens rustig de trap van het Pan Am vliegtuig af, waarna ze poseren voor foto's. Mr. Poole: 'Het lawaai was verschrikkelijk, mensen schreeuwden en sprongen en gingen helemaal door het lint. Tussen de terminals waren alle daken van de auto's gedeukt omdat mensen er bovenop stonden om maar een blik van de Beatles op te vangen.' Mr. Poole had niet eens in de gaten dat hij beroemde popsterren aan het filmen was. 'Ik ging naar mijn werk en er stonden duizenden kinderen en ik vroeg me af wat ze daar deden. Iemand vertelde me dat de Beatles net aankwamen. Ik had wel eens van ze gehoord maar de meeste popgroepen bestaan maar vijf minuten. Maar ik ben naar huis gegaan en heb toch maar mijn camera gehaald. Ik was toen nog niet erg onder de indruk van ze.' (bron: www.beatlesfanclub.nl)

Natuurlijk worden er niet elke dag amateursfilms van de Beatles of van Anne Frank gevonden. Ook het gewone alledaagse leven van de afgelopen eeuw heeft onze bijzondere belangstelling. De filmcollectie van het Smalfilmmuseum breidt zich steeds verder uit en heeft in de afgelopen twintig jaar een niet meer weg te denken plaats ingenomen binnen de collectie Nederland.

Donateurs

Inmiddels hebben zo'n 75% van de donateurs hun jaarlijkse donatie overgemaakt aan de Stichting Amateurfilm. Zij geven daarmee continuïteit aan de plannen om het hergebruik van amateurfilm blijvend onder de aandacht te houden. De Dag van de Amateurfilm was dan ook een eclatant succes (zie het verslag in deze Nieuwsbrief). Lezers die hun donatie over 2005 nog niet hebben voldaan, verzoeken wij alsnog minimaal 15 euro overmaken op giro 4280168 t.n.v. Stichting Amateurfilm.

Nieuwe donateurs zijn natuurlijk van harte welkom via e-mailinfo@stichtingamateurfilm.nl of schrijf naar Stichting Amateurfilm, Braamstraat 2, 3581 TL Utrecht. Ook in 2006 houdt deze Nieuwsbrief u weer op de hoogte van alle ontwikkelingen. De redactie wenst u prettige feestdagen.

Door Maarten Groen

Op 28 oktober vond in het Louis Hartlooper Complex (LHC) te Utrecht de tweede Dag van de Amateurfilm plaats. Deze dag stond geheel in het teken van het twintigjarig jubileum van het filmarchief Smalfilmmuseum. Op het programma stonden onder andere: de vertoning van verschillende films, een masterclass en vele Q & A's met filmmakers en onderzoekers. Aansluitend vond in Nancy, Frankrijk de conferentie van de European Association Inedits (AEI) plaats. Het Smalfilmmuseum is lid van deze organisatie en heeft in Nancy verschillende presentaties verzorgd, onder andere over de Dag van de Amateurfilm. Daarnaast werd er op deze conferentie gesproken over de toekomst van het gebruik van amateur-materiaal. Na de conferentie in Nancy was op 6 november de Luxemburgse versie van de Dag van de Amateurfilm. Hieronder volgt een verslag van de Nederlandse Dag van de Amateurfilm via een vergelijking met de Europese evenementen.

Als stagiair van het Smalfilmmuseum word ik gelukkig bij alle evenementen van het Smalfilmmuseum betrokken, zo ook bij de Dag van de Amateurfilm. Op 28 oktober was mijn opdracht een verslag/evaluatie van deze dag te schrijven. Vanaf het begin van de opdracht ben ik bezig geweest met een plan van aanpak. Mijn eerste idee was eigenlijk het schrijven van een semi-academisch artikel. Dat wil zeggen: eerst een goed verzorgd kader vormen rond het principe van filmevenementen en vervolgens aan de hand van dat kader een evaluatie schrijven. Er waren echter nog meer dagen en evenementen waar ik verslag van moest uitbrengen. Van 3 tot 5 november was ik te gast bij de European Association Inedits (AEI), een associatie

die verschillende instanties, werkend met amateurfilm, verenigt. In Nancy (Frankrijk) werd drie dagen lang gepraat over acquisitie, conservering en gebruik van amateurfilms. Aansluitend hebben Henk Verheul (conservator en bestuurslid Stichting Amateurfilm) en ik op 6 november de Luxemburgse Dag van de Amateurfilm bijgewoond.

Vanaf de eerste dag van de internationale conferentie werd mij duidelijk dat de Stichting Amateurfilm hoge ogen had gegooid met de Nederlandse Dag van de Amateurfilm. Een aantal leden van de AEI was in Utrecht geweest en had verslag gedaan van het grootse succes. Automatisch kwam de vraag: "Hoe hebben jullie dit voor elkaar gekregen?" En

2007-2008
Bibliothèque
Postbus 1060, 1200 BB Hilversum

zelfs de constatering: "Daar in Nederland speelt zich iets bijzonders af." Zowel door Henk Verheul als door mijzelf zijn er verschillende presentaties gegeven om uit te leggen hoe deze dag zo succesvol is geworden. Helemaal na het bezoeken van de Luxemburgse dag werd mij een nieuwe tendens - een nieuw niet-academisch - kader duidelijk. Het gevoel, de emotie is aangever van een andere benadering van het archief. En wel het begrip 'openheid'. Een term die veel archieven hanteren, maar weinig daadwerkelijk invulling geven. Zou dit verschil de reden van het grootse succes kunnen zijn?

Bezoekers

Natuurlijk, in een evaluatie moet genoemd worden dat het aantal bezoekers in Utrecht groot was. Zelfs zo groot dat op het laatste moment voor de masterclass een zaalwisseling moest plaatsvinden naar de grootste zaal van het LHC. Het moge duidelijk zijn dat de grote interesse veel zegt. Persoonlijk vind ik de samenstelling van het publiek belangrijker. Vanaf dag één heeft het Smalfilmmuseum een divers gebruik van amateurfilm gepromoot. Niet alleen moest de negatieve associatie rond het woord 'amateur' verdwijnen, het materiaal moest vertoond worden. Naast het gebruik in historische programma's en nieuwsitems, moet ook cinema en onderzoek een waardevolle bijdrage kunnen leveren. Het Smalfilmmuseum onderscheidt zich op dit vlak van de andere (Europese) archieven. Het idee of plan wordt ook daadwerkelijk uitgewerkt en afgerond. Verschillende projecten zijn op uitnodiging en door de vraag van buitenaf gestart, en afgerond. Het is nou juist dit open karakter dat ongewoon is binnen archiefland. Dit idee is dan ook duidelijk waar te nemen binnen de samenstelling van het publiek. Veel studenten (al zeker 80 bij de masterclass), veel professionals (televisie- en filmmakers), onderzoekers (universitair en beeld-researchers) en natuurlijk liefhebbers waren allen in grote getale aanwezig. In totaal ruim 400 bezoekers over de gehele dag, in Luxemburg telde ik er niet meer dan 35 man per voorstelling.

Programma

Binnen de programmering van dit soort dagen zitten vele verschillen. De wens om meer en vooral nieuwe dingen te kunnen doen met het amateur-materiaal wordt dan ook volledig duidelijk uit de programmering. Allereerst de masterclass die werd verzorgd door Ad van Liempt. Een masterclass is van origine een speciaal programma voor een geselecteerde groep. Duidelijk is dat het analytische - of beter academische - kijken naar

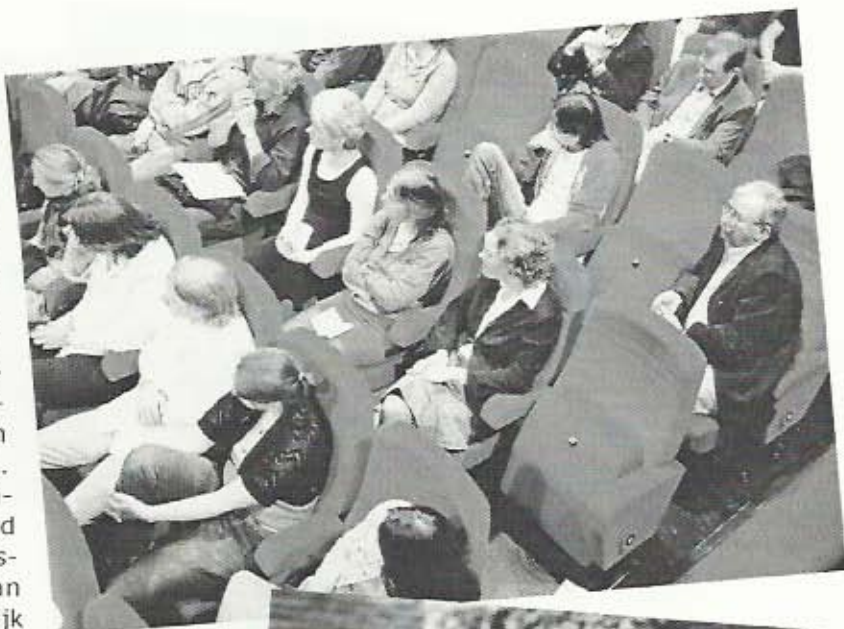
beeld gewaarborgd moest blijven. Verschil is dat de klas voor iedereen toegankelijk was en ook door verschillende personen is bezocht. Ad van Liempt gaf een interessante lezing, toegelicht met veel filmvoorbeelden. Uit zijn presentatie werd duidelijk dat amateur-materiaal een belangrijke rol kan spelen binnen de geschiedschrijving. Zeker amateurfilms zijn bij machte het 'ware' verleden weer tot leven te wekken. Wel werd duidelijk dat er rond representaties van het verleden nog een probleem aan het daglicht opdoemt. Vooral over ethische kwesties rond: montage, kleurcorrecties en toegevoegd geluid, moet en zal nog een hoop gediscussieerd worden. Het belang van amateurfilm werd in ieder geval duidelijk onderstreept door Ad van Liempt.

In het onderdeel 'archieven in beeld' werden de verschillende manieren van het vertonen van archiefbeeld besproken. Een academisch onderzoek naar de Ernemann Kino van Martina Roepke, een muzikale compilatiefilm *Picturale* en de korte film *Dear Archive* om het amateurfilmarchief van Brighton, Engeland te tonen. Duidelijk werd dat binnen verschillende branches het amateurfilmarchief een hoop kan betekenen. Zowel academisch als nostalgisch amuserend kan het archief een rol vervullen. Ook werd nogmaals de noodleidende situatie van amateurfilmarchieven duidelijk. Dankzij een grote liefde voor dit genre wordt er met minimale middelen gewerkt aan conservering. Maar vooral dankzij dit belangeloos en nog vaker vrijwillige inzet is dit programma, en zelfs de gehele dag mogelijk.

Onder de noemer 'werk in uitvoering' werden twee filmpresentaties uit het *Half Dozijn* project en de presentatie van de 20-jaar-Smalfilmmuseum-DVD-box gepresenteerd. 's Avonds werden twee prachtige films vertoond - als inleiding op de week van de geschiedenis - die de volgende dag van start ging. Ook in dit programma-onderdeel was een grote diversiteit aan vooral creatief en informatief gebruik van amateurfilm te zien. Daarnaast werd duidelijk dat er nog een hoop producties gaan komen. Zo is er een startsubsidie toegekend om een film over de amateurfilmer Dick Laan te maken. Documentairemaakster Annelotte Verhaagen zal deze productie voor haar rekening nemen.

Een internationaal feest?

Voor mij was de dag een groot feest. Niet alleen de toeschouwers, maar ook de organisatoren en gasten beleefden een prachtige dag. Veel (internationale) ontmoetingen en gesprekken en een zeer ontspannen sfeer. Een duidelijk verschil met bijvoorbeeld de Luxemburgse versie. Daar was geen ruimte voor gesprekken en een drankje. De programmering was leuk maar alle onderdelen zaten te krap op elkaar geprogrammeerd. Het belangrijkste

verschil: er waren geen projecten met amateurfilm vanuit de Luxemburgse variant te zien (CNA Luxembourg). Hoewel zij betrokken zijn in een hoop interessante producties werd daar weinig over toegelicht. Verschillend gebruik van amateurfilm wordt gepromoot, echter een echt actief nastreven van nieuwe producten lijkt niet aanwezig. Een toch positief: het is een start van wellicht een internationale beweging.

Tijdens het AEI congres is vooral een hoop besproken. Van statuten tot aan nieuwe leden. Van samenwerking tot aan de naam van de organisatie. Gortdroog zonder al te veel gezelligheid en filmische voorbeelden. Desalniettemin, van immens

belang. Nadruk binnen dit alles lag namelijk op verandering: om amateurfilm te kunnen bewaren, zal een andere benadering gezocht moeten worden. Van innovatieve projecten naar promotie naar Dagen van Amateurfilm is een internationale samenwerking evident.

Emoties en transparantie

Velen delen met mij de visie dat cinema - en andere vormen van bewegend beeld - emotie moeten zijn. Er moet wat gebeuren, goede films hebben de kracht je te raken. Natuurlijk ben ik niet geheel objectief als verslaggever van de Dag van de Amateurfilm, maar ik denk dat ik voor meerdere kan spreken als ik zeg dat ik op verschillende emotionele vlakken getroffen werd. De grootse opkomst, films die humor en verdriet teweegbrachten, zoektochten naar een verleden en identiteit, maar bovenal de onuitputtelijke liefde voor de amateurfilm. Vanuit deze liefde is iets veranderd. En om een van de 'hot-items' van het moment te hanteren: transparantie is wat de klok luidt. Een archief verzameld en bewaakt EN BOVENAL toont wat zij aan juweeltjes heeft. Dat hier 'moderne' formats voor gezocht worden is nieuw, maar nodig. En zeg nou zelf: vanuit de boven beschreven liefde en de wil om het archief te tonen, kan het toch alleen maar een positieve uitwerking hebben.

SuperSens

**Expert in het overzetten van
8mm, 9.5mm en 16mm film
naar o.a. DVD, harddisk en VHS**

SuperSens levert u superieure kwaliteit en verleent een uitstekende service. Wij bieden u de mogelijkheid om op onze montagetafels uw films te inventariseren en monteren.

Onze medewerkers assisteren u graag bij het uitzoeken van uw materiaal. Wij behandelen uw films met de zorgvuldigheid en aandacht die ze verdienen!

Post CS gebouw
Oosterdokskade 5 / 8e etage
1011 AD Amsterdam
Tel.: 020 - 618 74 25
Email: info@supersens.nl
www.supersens.nl

Vermicelli vrijwilliger bij het Smalfilmmuseum

deel 2

Vermicelli vrijwilliger, zo betitelt Femke Harmsen-Maurenbrecher zichzelf. In de wereld van de filmbehandelaars zijn de 35mm en 16mm experts namelijk de groten en de bewerkers van het vermicelli formaat: dubbel 8, super 8 en 9,5 mm formaat, de kleintjes. Bij het bedienen van hun camera's doen de verschillen er niet meer toe. De problemen waren tijd-, niet formaatgebonden.

door Lied Deurvorst

Technische hobbels

Wanneer alle werkjes om de films toegankelijk te maken achter de rug zijn, lijkt het moment eindelijk aangebroken om naar de inhoud te mogen kijken. Voordat *Femke Harmsen* daarover wil vertellen, moet haar van het hart dat de amateur-filmer uit vroeger jaren technische handicaps moest overwinnen waar wij tegenwoordig geen idee meer van hebben. Het is goed na te gaan met welke problemen zij te kampen hadden, zodat wij hun werk beter naar waarde kunnen schatten.

Voordat camera's van op batterijen lopende doorloopmechanismen waren

voorzien moest een filmer altijd eerst zelf zijn 'veerwerk' opwinden. De luxe apparaten hadden een ronddraaiende zwenkel die uitgeklaapt kon worden, de goedkopere werden met behulp van een soort wekker-opdraaisleutel op spanning gebracht. De tijd die daarna voor het opnemen van een stukje film beschikbaar kwam was beperkt maar aan de eigenaar bekend. Als je bijvoorbeeld een 'pan' wilde maken, een opname van links naar rechts, dan moest het je niet overkomen dat je de tijd niet goed had uitgekiend. Omdat het 't mooiste is als je eerst begint met stilstaan, dan de zwenkende beweging maakt en dan eindigt met een stilstaand beeld, moet je de benodigde

tijd tevoren goed inschatten. Een foute berekening wreekt zich; de opname eindigt abrupt en je moet van heel goede huize zijn om na het opwinden de 'pan' op precies hetzelfde punt te kunnen hervatten. Als je naar die oude opnamen kijkt moet je je van deze beperkingen bewust zijn, de noodverbanden op waarde weten te schatten en de misers grootmoedig vergeven.

Amateur-filmers hadden vóór het automatische tijdperk nog andere problemen. Ze moesten met de belichtingsmeter de lichtsterkte meten en het diafragma daarop instellen. Dat lijkt simpeler dan het indertijd was. Ze moesten eerst het punt vaststellen waarvandaan ze wilden filmen, daar de belichtingsmeter raadplegen en met de uitslag daarvan het diafragma instellen. De sluitertijd was

van het bezig zijn even op de achtergrond was geraakt. Dat ontdekte hij of zij pas nadat de film ontwikkeld was. De videofilmer van tegenwoordig is zich zijn zegeningen waarschijnlijk onvoldoende bewust.

Nóg een punt van aandacht, en ook dat zal de oude fotografen bekend voorkomen, was de afstand. In het begin waren er camera's met fix-focus lenzen waarmee je op een minimale afstand van 1,5 meter goede resultaten kon behalen. Voor close-ups, wijdbeeld of tele hadden ze andere lenzen nodig. Die konden bij luxe camera's extra worden bijgekocht maar het vereiste tijd, handigheid en vooral doorzettingsvermogen om ze voor een gevarieerde opname vaak te wisselen. De héle luxe camera had een turret. Dan kon met een draai aan de

Links met de camera met turret Laurens Kauw A Tjoe, rechts met fix focus camera Yuri den Oudsten. Tijdens een bezoekje aan het archief waren deze twee (van de drie) makers van de trailer voor de dag van de amateurfilm bereid voor onze foto te poseren.

meestal 1/30^e. Veranderden ze van standpunt of maakten ze een kleine draai ter plaatse, dan moest ook daar de belichtingsmeter weer geraadpleegd worden. Lichtmeten als de zon scheen, maar vooral bleef schijnen, was te overzien maar op een halfbewolkte dag kunnen lichtsterkten zo sterk verschillen dat de helft van de opnamen onder- of overbelicht was en wat te denken van de enthousiaste filmer die zo in zijn onderwerp was opgegaan dat dát aspect in het vuur

turret de vereiste lens snel worden voorgedraaid. Wanneer Femke Harmsen naar het filmmateriaal kijkt en opeenvolgende lenswisselingen waarneemt, vermoedt zij dat iemand een turret tot zijn beschikking had. Het komt ook voor dat er op het object als het ware wordt ingezoomd, een onmogelijkheid want zoomlenzen bestonden toen nog niet. Dan was daar een uitstekende filmer aan het werk die zijn object zonder enig ander hulpmiddel in tijgersluipgang wist te naderen.

een technisch hoogstandje omdat dat met vaste hand zonder kunstlicht moet zijn gebeurd. Over deze vaste hand beschikten *vrouwen van filmers* niet altijd. De dan zo gewild nonchalant poserende maker, die de cameravoerdster gespannen, met spiedende blik, zichtbaar sprekend voor fouten trachtte te behoeden, kwam zelf onveranderd bibberig en wiebelig in beeld. Het Smalfilmmuseum is de 'vrouwen van' alsnog zeer dankbaar want juist beelden van filmmakers

Ook waren er filmers die hun toevlucht namen tot de voorloper van de opname op rails. Zittend in een kinderwagen, kruiwagen, driewieler of karretje lieten zij zich al filmend richting object vervoeren. Om deze kunststukjes naar waarde te schatten is kennis van de destijds bestaande beperkingen onontbeerlijk.

zijn het onontbeerlijke sluitstuk van een collectie.

In de volgende Nieuwsbrief komen we dan eindelijk aan een verslag over de inhoud van de collecties toe.

Natuurlijk hadden de amateur-filmers ook hun trucs om onvaste handen een beetje te verdoezelen. Eén daarvan was om bij het maken van een 'pan' het aantal beeldjes per seconde te vergroten. Normaal is dat 16 beeldjes per seconde, maar wanneer de opnamesnelheid tot 24 p/s werd verhoogd, liepen de foutjes minder in het oog omdat je de 'pan' in een snellere beweging kon opnemen. In oude camera's was de zoeker nog naast of boven de lens geplaatst. Hetgeen op film werd vastgelegd kwam dus niet overeen met het beeld dat de filmer door zijn zoeker waarnam. Hoe dichtbij het object, hoe groter de afwijking. Deze 'parallax' overkwam een ervaren filmer niet maar de amateur werd alleen door schade en schande wijzer; alhoewel het ook een komisch effect kon hebben. Zo werd Koningin Wilhelmina eens buigend en knikkend in beeld gebracht maar tengevolge van de parallax verdween haar hoofd na iedere buiging uit beeld. Helaas, deze film is niet het Smalfilmmuseumarchief te vinden.

De collecties die met enige regelmaat bij het Smalfilmmuseum worden afgeleverd zijn door mannen gemaakt, vertelt Femke Harmsen. De enige uitzondering is een van de eerste collecties die jaren geleden al door haar handen is gegaan. Deze films waren gemaakt door een gymnastiek lerares aan een middelbare school. Zij had haar meisjes ook binnen gefilmd,

Femke Harmsen met de door haar Oom Bartels erop aangebrachte parallaxoplossing. Hij had een koperen staafje met een kijkgat en een kader op de teelens op een gewerachtig houten onderstel aangebracht. Oom Bartels werd eens in een Zwitserse alpenweide plat op zijn buik filmend door de plaatselijke diender op jagen betrappt en streng toegesproken. Na enige uitleg sloeg de stemming in zijn voordeel om.

Agenda voorjaar 2006

(Wijzigingen voorbehouden)

Maandelijks voorstellingen van de Stichting Amateurfilm i.s.m. het Smalfilmmuseum op zondagmiddag om 15.00 uur in het Filmtheater Hilversum.

Zomerstop in juni, juli en augustus.

Informatie en plattegrond op <http://www.filmtheaterhilversum.nl/>.

Na aanvang van het programma is toegang tot de zaal niet meer mogelijk.

Toegangsprijzen van deze voorstellingen: 4 euro. Donateurs: 3 euro.

Zondag 8 januari 2006

Nader tot Máxima:

The royal wedding tapes

Regie: Albert Elings en Eugenie Jansen, 2002.

Overall is op zaterdag 2 februari 2002 tijdens het huwelijk van kroonprins Willem-Alexander met de Argentijnse Máxima in Amsterdam gefilmd: ten burele van het roddelblad Privé door

het neefje van de hoofdredacteur, in de versierde gezinsauto op weg naar de hoofdstad en bij de tegenstanders van het huwelijk. Ook het oranje gebakje dat oma in haar eentje

voor de televisie oppeuzelt is vastgelegd. Iedereen heeft tegenwoordig een camera en soms weet men niet goed hoe die werkt. Door hun montage laten regisseurs Albert Elings en Eugenie Jansen dit fijntjes zien. Elings en Jansen stelden uit het materiaal van meer dan 120 amateur-filmers een impressie van de hele dag samen om zo de gezamenlijke ervaring van het publiek weer te geven. Een omstander vatte de grote belangstelling voor het huwelijk bondig samen: 'Ze trouwt met een heel land.'

Zondag 12 februari 2006

KORT

Korte films gemaakt door één Engelse en een aantal Nederlandse regisseurs, waarin amateur-materiaal een belangrijke rol speelt:

Dear Archive

Tim Didymus, 2004 (Nederlands ondertiteld)

Een 'work-in progress' samenwerkingsverband tussen Ine van Dooren (SEFVA) en Tim Didymus (Media artiest uit Brighton). Op de rommelmarkt gevonden familiefilms vormen de basis voor overdenkingen rond archief- en historisch hergebruik.

Daar werd iets groots verricht

Erik Willems, 2005 (première).

Zorgeloze familiefilms uit de kolonie, uit een tijd (1920 -1940) waarin de koloniale verhoudingen vanzelfsprekend en overzichtelijk waren. De films doen verslag van een leven waar men trots op was. Dit filmproject kijkt naar hoe de Indonesiërs (de inlanders) op die films worden afgebeeld, aangevuld met fragmenten uit brieven; dagboeken en reisverslagen

Miserere Mei, Deus

Maarten Groen, 2005 (première)

Een korte compilatie film van Maarten Groen waarin beelden uit het Smalfilmmuseum film-archief versneden zijn.

De negenstemmige compositie *Miserere mei, Deus* van Allegri fungeert als rode draad in deze film. Binnen deze muzikale productie zullen diverse (spirituele) onderwerpen variërend van Zenboeddhisme tot aan het Katholicisme, aan de orde komen.

Lens

Djie Han Thung, 2005 (work-in-progress)

Een korte film in cinemascopie. Een ontdekkingsreiziger reist met camera door de jungle. Het volk dat hij probeert vast te leggen blijkt te geloven dat zij hun ziel verliezen als zij worden gefilmd. Of dit daadwerkelijk zo is zal de ontdekkingsreiziger op dramatische wijze zelf ervaren. In de eindsequentie zijn beelden uit het filmarchief Smalfilmmuseum gebruikt.

Eendjes Voeren

Eugenie Jansen, 2005

Zoals we het eendjes voeren filmen om de vergankelijkheid van de ontvankelijke kinderblik vast te houden, zo wil de korte film 'Eendjes voeren' een pleidooi zijn om het leven als mooi en goed te blijven zien. Al is dat soms tegen beter weten in.

Zondag 12 maart 2006

Un'ora sola ti vorrei

Alina Marazzi
Italië, 2003, 55 min.
Nederlands ondertiteld

Alina Marazzi schreef over haar film: "In 1972, op 33 jarige leeftijd stierf mijn moeder, ik was toen zeven. Veel herinneringen waren er niet, hoewel ik altijd heb geweten dat ik mijn moeder weer tot leven kon wekken. In een kast lag een collectie 16mm films die mijn opa tussen 1926 en 1972 heeft geschoten. Pas een paar jaar geleden durfde ik de kast te openen."

"De film is een combinatie van geluidsopnames, brieven, dagboeken en medische verslagen van het psychiatrisch ziekenhuis waar mijn moeder lange periodes heeft doorgebracht. Binnen de reconstructie van haar leven zag ik mijn moeder geboren worden, bewegen, lachen, rennen en trouwen. Een gift aan mij, mijn moeder en aan alle ouders en kinderen."

Zondag 9 april 2006

Symfonie van een grote stad

Maarten Groen

De film 'Berlin: Symphonie der Großstadt', een meesterwerk uit het Duitse expressionisme van Walter Ruttmann uit 1927 inspireerde al vele filmmakers in de hele wereld tot het maken van een eigen symfonie. Het verdwenen leven in een Nederlandse stad, gecomponeerd met materiaal van amateur-filmers uit de vorige eeuw, op muziek van de symfonie Symfonie Nr. 9 'de Nieuwe wereld' van Antonin Dvorak.

Zondag 7 mei 2006

Nog niet bekend

Routebeschrijving naar Filmtheater Hilversum

Per auto

Vanaf de snelweg (A1 of A27):
Neem afslag Hilversum (dus niet Hilversum-Noord). Aan het eind van de afrit, bij de stoplichten: rechtdoor richting Centrum. Daarna bij tweede stoplichten: linksaf, richting Centrum. U rijdt dan op de Soestdijkerstraatweg. U passeert een spoorwegovergang bij Station Hilversum-Sportpark. Enkele honderden meters verderop ziet u aan uw linkerhand het oude KRO-gebouw aan de Emmastraat. Daar moet u rechtsaf via het Achterom, langs het Texaco-station. Bij de T-kruising aan het eind linksaf. U rijdt dan recht op het Gooiland-gebouw af. Op de rotonde gaat u driekwart-rond, de Emmastraat in. Direct de eerste straat rechts is de Luitgardeweg (maar daar mag u vanaf deze kant met de auto niet in.) Het Filmtheater bevindt zich op de hoek van deze straat met de Emmastraat, recht tegenover de Vituskerk. Parkeer de auto in de Emmastraat of, bij plaatsgebrek, achter het KRO-gebouw (waar u weer uitkomt als u de Emmastraat doorrijdt): ga rechtsaf bij fietsenwinkel 'De Antilope' en dan meteen weer links, het parkeerterrein op.

Met de trein

Station Hilversum-CS. Recht tegenover het station staat een groot kantoor van UWV-GAK. Daarachter langs loopt een brede weg de Schapenkamp. Volg deze weg naar links, die recht op het Gooiland-complex uitkomt. Het Filmtheater bevindt zich tegenover de Vituskerk. U kunt ook vanaf het station diverse buslijnen nemen en uitstappen tegenover Gooiland. Vanaf het Station rijdt er ook een treintaxi. U kunt dan voor de deur van het theater uitstappen.